

РЕШЕНИЕ

№ 505

гр. Пловдив, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Таня Б. Георгиева

при участието на секретаря Цветелина П. Бакалова
като разгледа докладваното от Таня Б. Георгиева Търговско дело № 20235300900437 по описа за 2023 година

Обективно съединени искиове с правна квалификация чл.240, ал.1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от Д. П. К., **** роден на ***** г. в гр.****, подадена чрез пълномощника адв.Б. Г. от САК, с която са предявени искиове, увеличени по реда на чл.214 ГПК с молба с вх.№ 35891/22.11.2023 г., против „Компания за недвижими активи“ ООД с ЕИК 160050845 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Брезовска № 34, ет.5, офис 6, представлявано от управителя С.О.Д., за заплащане на сумата от общо 2 100 000 лв., от които сумата от 600 000 лв. , представляваща част от вземането на стойност 350 000 евро с легова равностойност от 684 544,50 лв. по договор за заем от 21.07.2006 г. и сумата от 1 500 000 лв., представляваща част от вземането на стойност 980 000 щатски долара с легова равностойност от 1 564 065 лв. по договор за заем от 25.04.2007 г., както и законната лихва върху сумите от подаване на исковата молба.

Твърди се в исковата молба, че между страните били сключени двата договора за заем на посочените дати, по които ищецът, в качеството на заемодател, предоставил на дружеството съответно сумите от 350 000 евро на 09.08.2006 г. и от 980 000 щ.д. по договора от 25.04.2007 г. чрез банкови преводи от собствената си сметка в РОСБАНК, Русия, по банковата сметка на дружеството в Булбанк АД. Срокът за връщане на заемите бил договорен на три години, считано от подписване на всеки от тях. Уговорена била и лихва в размер от 7% годишно върху сумата. Тъй като задължението за връщане на заемите не било изпълнено от ответника, ищецът е предявил настоящите частични искиове.

Ответникът не е подал отговор на исковата молба в срока по чл.367 ГПК.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие следното:

Представени са два договора за заем на руски и български език, с първия от които, сключен на 21.07.2006 г., ищецът, в качеството на заемотател, е обещал да предостави на ответното дружество- заемотател, сума в размер на 350 000 евро, а с втория, сключен на 25.04.2007 г.- сумата в размер от 980 000 щатски долара, като заемотателят се е задължил да върне заетите суми при посочените в договора условия в срок от три години, считано от датата на подписване на съответния договор. Според договореното в чл.3 и в двата договора, предаването на заемните суми се извършва по банков път чрез вноски на банковата сметка на заемотателя, посочена в договорите.

Ищецът е представил в превод на български език издадени от руската акционерна търговска банка „РОСБАНК“ документи, съставени във връзка с процесните договори: „Паспорт на сделка № ****“, в който се съдържат данни за страните и предмета на договора от 21.07.2006 г. и справка за проведена на 09.08.2006 г. от физическото лице Д. К. банкова операция с налична чуждестранна валута, ведно с приходно валутно нареждане от същата дата, според което ищецът е внесъл по собствената си сметка в посочената банка сумата от 350 000 евро. Във връзка с втория договор също е представена „Паспорт на сделка с № ****“ от 26.04.2007 г., който от своя страна съдържа данни за предмета на втория договор. Към него е представено и Заявление за превод на чуждестранна валута от 04.05.2007 г., според което ищецът е заявил превод на сумата от 959 755 щатски долара от собствената си сметка в „РОСБАНК“ по банкова сметка на ответното дружество в „Булбанк“ АД , която съответства на тази, по която е договорено да се извърши предаването на заемната сума по договора.

Представени са два броя съобщения, изпратени от руската банка РОСБАНК до Булбанк АД, гр.София през системата SWIFT , в които се съдържа информацията от платежните нареждания и които не удостоверяват извършване на преводите, респ.постъпване на сумите в банковата сметка на получателя.

В с.з.ищецът е представил обявените в ТР по партидата на ответния търговец ГФО за последните три години, както и за 2007 г., където според страната са отразени сумите по процесните заеми.

Други доказателства по делото не са събрани, като заявеното искане за снабдяване с информация относно това дали заемните суми са постъпили по банковата сметка на ответника е оттеглено от ищеца в съдебно заседание.

Въз основа на наличните по делото доказателства съдът приема, че предявените искове са недоказани по следните съображения.

Договорът за заем за потребление е реален и за да се счита завършен фактическият състав по сключването му, очертан в нормата на чл.240, ал.1 ЗЗД, е необходимо, освен постигнато съгласие за предаване на определена

сума пари в собственост на заемополучателя срещу задължението на последния да я върне, сумата да бъде предадена. В случая от представените договори се установява постигнато между страните съгласие за предоставяне на парични заеми, но от доказателствата не се установява предаване на заемните суми по предвидения в договора начин- по банковата сметка на ответника.

Съгласно чл. 305 ТЗ когато плащането се извършва посредством директен превод, т.е., форма на плащане по нареждане на платеца, въз основа на което банката задължава сметката му и прехвърля сумата, посочена в нареждането по сметката на получателя, какъвто е настоящия случай, плащането ще се счита за завършено със заверяване сметката на кредитора. Последното е правно релевантен факт, който следваше да бъде установен по делото с допустимите от закона доказателствени средства, при доказателствена тежест за ищеца и то при необходимост от провеждане на пълно, главно доказване. Доказателства, установяващи този факт, по делото не се ангажираха. Представени са документи, удостоверяващи единствено наличностите и движението по банковата сметка на заемодателя и платежно нареждане за сумата по втория договор, които обаче не доказват постъпването на сумите по банковата сметка на получателя, съответно заверяването ѝ с тази суми. Както се посочи, заявеното в тази насока доказателствено искане беше оттеглено от ищеца. Вместо това същият се позовава на ГФО на ответния търговец, в които действително са отразени задължения в близък размер, но те освен , че не могат по несъмнен начин да се идентифицират със задължения по процесните договори за заем, не изпълват изискването за проведено пълно доказване на коментирания факт от правно значение- предаване на заемните суми.

В аспекта на изложеното предявените искове се явяват недоказани, а от там и неоснователни и като такива подлежат на отхвърляне.

Мотивиран от изложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. П. К., **** роден на ***** г. в гр.****, представляван от пълномощника адв.Б. Г. от САК, против „Компания за недвижими активи“ ООД с ЕИК 160050845 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Брезовска № 34, ет.5, офис 6, представлявано от управителя С.О.Д., обективно съединени искове с правна квалификация чл.240, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от общо 2 100 000 лв./ два милиона и сто хиляди лева/, от които сумата от 600 000 лв./ шестстотин хиляди лева/, представляваща част от вземането на стойност 350 000 евро с легова равностойност от 684 544,50 лв. по договор за заем от 21.07.2006 г. и сумата от 1 500 000 лв./ един милион и петстотин хиляди лева/, представляваща част от вземането на стойност 980 000 щатски долара с легова равностойност от 1 564 065 лв. по договор за заем от 25.04.2007 г., ведно със законната лихва върху сумите от подаване на исковата молба до окончателното им

изплащане.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____